

at skabe en situation, hvor disse opgaver lægges ud internationalt.

Men hvis den politik misbruges af dem, der byder på opgaverne, er man da nødt til at reagere, og jeg forstår vitterlig ikke, at Det Konservative Folkeparti ikke kan forstå det. Det er jo det samme som at sige, at lige meget hvad der sker, skal vi acceptere en opadgående glidning i prisen. Det kan ikke være rigtigt, og derfor har jeg sagt, at vi laver et udbud af 15-17 opgaver. Det giver et niveau, vi kan forholde os til, når vi derefter skal tale med de danske rådgivere om, hvordan vi kan gøre det fremover. Den handlefrihed er absolut nødvendig, og jeg forstår ikke, at nogle vil spænde ben for en praktisk måde at varetage fællesskabets interesser på.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Nu mener jeg slet ikke, ministerens argumentation hænger sammen.

Tingene skal ikke nødvendigvis i udbud, når de skal gøres billigst. Det er rigtigt, at de bliver billigst på den måde, men så skal det ikke være sådan bagefter, at ministeren er blevet gode venner med nogle, som han synes skal have dem. Det kan jeg ikke forstå.

Det første punkt må da være at bevise, at man har opført sig ublu, og jeg har forstået, at det indtil videre kun er et postulat, som har stået i Berlingske Tidende eller i Weekendavisen på et eller andet tidspunkt. Det næste er, at det er uendelig groft, at de mennesker bliver så fornærmede, at de undlader at give tilbud, fordi de føler sig svinet til. De er ikke bevisligt ublu, samtidig med at man tager beslutningen. Jeg kan da godt forstå en irettesættelse fra Konkurrencerådet, når der er nogle, der er blevet så fornærmede, at de ikke byder, men det er da ikke det samme som at påstå, at man er ublu, når det ikke kan bevises.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at det er vanskeligt at forstå hr. Kai Dige Bachs argumentation.

Det eneste, der er sket i denne sag, er, at man har konstateret, at der har været en glidning opad i prisen, og at der har været problemer med kvaliteten af det arbejde, som leveres. Det, man så har gjort, er – og det fremkalder et ramaskrig fra Det Konservative Folkeparti – at man, oh skræk og rædsel, så sandelig har udsat de firmaer, som ellers har haft monopol på at

varetage de opgaver, for konkurrence. Det må man nok betegne som aldeles rystende, og det medfører i hvert fald en chokvirkning i Det Konservative Folkeparti.

Jeg stillede hr. Kai Dige Bach et spørgsmål før: Hvis man nu ikke kan acceptere, at ministeren har grebet til at sende arbejdet i internationalt udbud, hvad vil man så gøre for at sikre, at der etableres en konkurrence mellem firmaerne på det danske marked, så vi får en situation, hvor der ikke sker denne prisstigning og dette gradvise fald i kvaliteten?

Jeg har forstået de liberalistiske principper sådan, at man har en idé om, at der gennem en konkurrence mellem selskaberne skulle ske en forbedring af kvaliteten og en sænkning af prisen, fordi en sådan konkurrence skulle være sund og gavnlig for produktionsprisen, osv. osv. Det er vistnok den liberalistiske teori, og jeg har egentlig forstået det sådan, at det er den teori, Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet altid har hyldet og fremhævet ved enhver lejlighed her i Tinget.

Og derfor synes jeg godt nok – hr. Kai Dige Bach må undskylde mig – at det er en lidt ynkelig forestilling at være vidne til, og jeg kan kun gentage min opfordring til at trække dette forslag tilbage – og jo før, jo bedre.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg er i hvert fald stolt over at kunne sige, at jeg ikke mener, ynkeligheden kun er på min side. Det er så simpelt med konkurrence. Den kræver lighed, og det er den lighed, vi efterlyser. Og hvis hr. Keld Albrechtsens kritik af, hvad der er gjort forkert, og hvad der er lavet, stadig beror på, hvad en avis har skrevet, og han ikke vil fremkomme med andet, lægger jeg altså ikke noget som helst i det.

Ulla Tørnæs (V):

Dette forslag er, som det vist allerede er gjort forståeligt, forårsaget af en meget kedelig sag, der har verseret i en række måneder i såvel dagspressen som Folketingets Udenrigsudvalg.

Sagen har imidlertid kørt, uden at udviklingsministeren på nogen måde har deltaget særlig positivt i debatten. Venstre har således gennem længere tid forsøgt at få en positiv dialog med ministeren om den efter Venstres opfattelse fejlagtige beslutning, ministeren har truffet om international udlicitering af en række